

Redacțiunea, Administrațiunea,
și Tipografia
Brașov, piața mare Nr. 30.
Scrisorile nefrancoate nu se
primesc. — Manuscrisurile nu se
reținut.
INSERATE se primesc la Admi-
nistrațiunea în Brașov și la ur-
mătoarele Birouri de anunțuri:
în Viena: M. Dukas, Ziemerich
Schödl, Rudolf Mosse, A. Oppelt,
Nachfolger; Anton Oppelt, J.
Dumreicher; în Budapesta: A. V.
Goldberger, Eckstein Bernat; în
București: Agenția Hasas, Suc-
cursale de România; în Ham-
burg: Karoly & Liebmann.
Prețul inserțiilor: o serie
garmond pe o coloană 6 or. și
90 cr. timbru pentru o publi-
care. Publicări mai dese după
tarifă și învoială.
Reclame pe pagina a 3-a o
serie 10 or. sau 30 bani.

GAZETA TRANSILVÂNIEI.

ANUL LIX.

„Gazeta” ieșe în zilele de
Abonamente pentru Anstro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șase luni
6 fl., pe trei luni 3 fl.
N-rii de Duminică 2 fl. pe an.
Pentru România și România:
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminică 6 franci.
Se primumă la toate oficiile
postale din țară și din afară
și la dd. colectorii.
Abonamentul pentru Brașov
Administrațiunea, piața mare,
Târgul Inului Nr. 30 etajul
I.: pe un an 10 fl., pe șase
luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 cr.
Cu dăru în casă: Pe un an
12 fl., pe 6 luni 6 fl., pe trei luni
3 fl. Un exemplar 6 or. v. a.
sau 15 bani. Atât abonamen-
tele cât și inserțiunile sunt
a se plăti înainte.

Nr. 13.

Brașov, Joi, 18 (30) Ianuarie

1896.

„Clica” vrea războiul.

„Pacea milenară” s'a luat dela ordinea zilei, ca să tacă loc scandalelor de corupțiune ale mileniului.

Cu aceste cuvinte își începe una din foile opoziționale ungurești raportul său asupra discuțiunii, ce s'a încins în camera din Pesta privitor la abuzurile ce s'au făcut cu concesiunile de drum de fer și mai ales cu concesiunile căilor ferate vicinale.

De-odată cu descoperirea scandalurilor la concesiunile de drum de fer, unde au funcționat ca concesionari fișpani și deputați, despre cari se susține, că au primit în mare parte bacșisuri, ca să facă propagandă pentru politica guvernului și să fiă câștigați mai ales pentru politica lui bisericăscă, sosesc și scirea, că silințele contelui Apponyi de a încheia, în ajunul serbărilor mileniului, pace între partidele maghiare, liniștind spiritele și dând luptelor politice un curs normal prin asigurarea libertății și a curățeniei alegerilor, au rămas fără de rezultat.

Astăzi contele Apponyi și partida sa își recunosc, într'o declarațiune emanată din conferența clubului, fișpanul ce l'a suferit în cesțiunea „păcii milenare”. Causa este guvernul și șeful său Banffy, care „n'a dat garanțiile cerute”.

Ce-i drept — dăce amintita declarațiune — guvernul a promis, că va aduce în discuțiune proiectul de lege privitor la judicatura Curiei în afaceri electorale, îndată după desbaterea proiectului de lege asupra tribunalelor administrative, dăr promisiunea a făcut'o numai condiționat, în mod revocabil. Banffy a dăce adăci în dietă, că nu pôte sta bun, că se pot ivi împrejurări, în cari guvernul s'afle mai urgent un alt proiect de lege și să se amâne cel cerut și dorit de opozițiune.

Pe astfel de promisiune nesigură „partida națională” nu se pôte răzima și atitudinea guvernului la alegerile din urmă îi insuflă cu atât mai mare necredere. Din toate aceste rezultă, că mult dorita „pace milenară” a cădut în baltă și că Apponyistilor nu le mai rămâne decât a continua cu „energiă mai potențată” activitatea lor opozițională față cu sistemul „care numai condiționat voiesce a lua măsuri pentru păstrarea libertății electorale”.

Așa-dăr în anul mileniului nu va fi pace nici între Maghiari, ci vor răsuuna din nou, mai tare ca ori și când, fantarele războiului inverșunat între partide.

Se spune, că Banffy ar fi fost inclinat să facă ceva pentru buna pace, dăr i'a venit poruncă dela hanul clicei puternice, care dirige din ascuns destinele țării, ca nu cumva să se încurce în vr'o înțelegere cu Apponyistii.

Ori ce înțelegere de felul acesta ar fi dat o lovitură de mörte acelei clice, care cu mijlocul corupțiunii își susține domnia acuma de douădecă de ani. Lucru firesc dăr, că a pus toate în mișcare ca să paralizeze împăcarea.

Războiul va fi așadără lozincea anului mileniului și organul lui Apponyi chemă pe toți aderenții sub stég ca „să lupte în contra corupțiunii, a presiunii, a volniciei și a brutalității”.

Nu putem decât să dorim ca în ce privește stêrpirea acestor rele opoziția maghiară să pötä dobândi cât mai mari succese, dăr am dăce de nenumărate-ori și repetim: din Ungaria nu se va face un stat de drept, nu se va pute alunga corupțiunea și despotismul, până când nu se va face mai întâiu dreptate popörelor ei prin introducerea unui regim de libertate.

CRONICA POLITICĂ.

17 (29) Ianuarie.

În cercurile diplomatice din Viena se vorbesce de nisce sciri foarte fantastice privitor la planurile Rusiei și cesțiunea armăneă. Conform acelor sciri, cesțiunea armăneă a intrat într'o stare foarte serioasă, deöce-öce Rusia crede, că a sosit timpul, ca să-și realizeze planurile sale în Orient. Se dăce că la primăveră de sigur vor intra trupe rusesce în Armenia. De present Rusia încercă a căștiga puterile europene pentru această acțiune, și deja a făcut o propunere privitor la împărțirea Turciei. După planul de împărțire Rusia ar căpeta Armenia, ținuturile din Asia Ostică și Constantinopolul; Franca ar căpeta Siria și Palestina cu Ierusalimul; Angliei i s'ar compete Egiptul și țărmurile arctice ale mării persice; Austro-Ungaria ar căpeta Serbia și Macedonia; Italia ar căpeta Tripolisul; și în fine Grecia ar căpeta Tesalia și Creta. Se afirmă, că puterile nu ar fi contra acestui plan, afară de Austria, care ia poziția rezervată; și că misiunea lui Hohenlohe la Viena a fost în strinsă legătură cu aceste planuri.

Din Roma se depeșeză, că prințul Ferdinand al Bulgariei a sosit acolo alături pentru ca să se consulte cu Papa asupra trecerii prinului Boris la legea ortodoxă. Se afirmă, că Papa sub nici o condițiune nu se va învoi la acesta.

Diarul „Indépendance” din Bruxella anunță din isvor diplomatic, că de 14 zile încöce decurg pertractări între Rusia și Turcia, dăr nu privitor la o alianță, ci pentru de-a împedeca o nouă mișcare a Armenilor, ce se pregătesce pentru primăveră.

Diarului „Daily News” din Londra i-se depeșeză din Constantinopol, că ambasadorul engles merse înainte cu căta-va zile la palatul împărătesc pentru a fi primit în audiență de Sultanal. Acesta lăsă atât pe ambasador cât și pe dragomanul său să

aștepte apröpe o öra într'o antișambră rece, încât ei se răciră. În fine după-ce fură conduși la Sultan, acesta primi cu förte puțin respect a scrisöre personală a reginei Victoria.

„Polit. Corr.” despre întâmplările din Sibiu.

„Fester Lloyd” de Marti publică la loc de frunte o corespondență, ce a primit'o din Sibiu „Lolitische Correspondenz”, organ oficios al ministerului de esterne din Viena. Ea este datată dela 24 Ianuarie a. c. și conține următoarele, privitor la ruptura, ce dăce, că s'a întâmplat între conducătorii Românilor ardeleni:

Seisiunea remarcabilă, care s'a iscat în timpul din urmă între conducătorii Românilor ardeleni, își are cauzele în aprecierea diferită a stărei politice, care s'a desvoltat de o parte în urma grațiarei osândiților în procesul Memorandului, de altă parte prin chiamarea lui Sturdza în fruntea guvernului român și prin declarațiunile lui făcute la Iași.

Controversele latente, dăce mai de parte „Pol. Corr.”, au erupt în urma întâmplărilor dela „Tribuna”. Organul acesta împreună cu Institutul tipografic a fost fundat la 1882 (?) de Eugen Brote; a fost apoi cumpărat de comitetul național constitător din 24 membri sub presidenția lui Rațiu, care comitet a fost însărcinat cu dirigiarea politicei Românilor din Ungaria, și a fost destinat să represinte programul dela 1885 (vrea să dăce 1881 — Red. „Gaz.”) Când majoritatea preponderantă a membrilor comitetului au fost internați în urma cunoscutului proces al Memorandului, natural, că încetă ingerența comitetului plenar, și cedă influinței membrilor Brote, Albini și Popovicu, cari singuri erau în libertate, și cari prin fuga lor în România s'au subtra internării lor.

Acești domii să fi intrat acum în apele ministrului-președinte Sturdza, care,

FOILETONUL „GAZ. TRANS.”

Namman Abbas.

De C. Tanera.

(Urmare).

Vântul nesconținut le suflă amândorora zăpadă în față, căte-odată mai vineau și petricele miuțe, oari le causau mari dureri, dăr nici-unul dintre ei nu scotea vreun sunet. Maronitul se urca pas de pas încet, întrebunțându-și totă puterea mușchilor săi și totă energia, ér tinera Turcoică se ținea cu brațele strins de el, pentru de-ai ușura după puțină osteneală.

De patru ori trebui el să odihnescă, pentru de-a căpeta nouă puteri. În fine îi succese munca greă; ei ajunseră la stradă! Acolo Abbas aședă pe nenorocita pe manta sa, acăță sabia și pistolul de șaua armăsarului, care în timpul acela stătuse linișcit pe același loc, și învâli pe Turcoică cu batista ei de mătășă albastră și cu manta sa. Apoi o ridică și o luă în brațe ca pe un copil.

Ea nu vorbise încă nici un cuvânt, numai icf colesa se uita la el cu ochii ei

mari negri, ca și când ar voi să-i privească în suflet. Acum însă, ea întrebă: „Ce lucruri?”

— „Te duc la un loc scutit lângă păretele de stâncă”.

Cu acestea el păși înainte și armăsarul fidel îl urma. După căte-va minute ei ocoliră cotitura de stâncă periculoasă și ajunseră la un loc mai scutit, unde viscolul furibundă mai puțin, trecend pe de-asupra stâncilor. Aci se adunase o masă mare de zăpadă, și pe acăta aședă Namman pe Turcoică.

După-ce o acoperi din nou cu îngrijire și îi înfășă piciorul ca brülul său, îi dăce: „Eu voi merge acum călare la hanul Murad. Acolo voiți afla ömeni și un pat portativ, și într'o jumătate de öra putem să fim aci. Pân' atunci rămăi linișcită. În vremea acăta urită nu va trece nimeni p'aci. Ia însă pentru ori ce eventualitate pistolul meu la tine. În cas, decă s'ar arăta vr'un lup, atunci pușcă dăr numai în estremă necesitate. De regulă aceste animale se spariă la cea mai mică mișcare, seu decă le strigf. Om viu nu prea atoașă de ușor. Eu voiți grăbi cât voiți putea.”

Turcoică nu dăce nici un cuvânt, ci

luă pistolul. Namman Abbas încălecă și plecă în galop.

Nu dură mult și el se întörce cu 'n servitor. Amândoi aduseră un pat portativ, de care se întrebunțeză adese-ori locitorii de priu munți în cas de nenorocire. Afară de acăta Namman mai aduse cu sine și strae arăbesce, pe cari ei le aședară pe patul de lemn. Maronitul cu o singură privire observă, că în absența sa nenorocita rămase nemolestată și nemișoată la locul ei.

Acum păși spre ea și îi dăce scurt: „Trebue să te legăm de pat, pentru-ca viorul să nu te sufle și pe tine și straele. Nu te teme. Ibrahim și eu vom resista puterii viscolului. Fii încredințată, că noi te ducem sigur la hanul Murad”.

— „Mă încred în tine”.

Acum amândoi bărbații aședară pe Turcoică cu mare precauțiune pe pat, o învâli în strae și o legară cu nisce funii. Apoi ridicară patul și pleoară. Arabul pășea înainte, Namman însă, care ținea în mână partea patului pe care zăcea capul tinerei fete, îi urma. Fusesse o luptă desperată cu tempestatea pân' ce ajunseră într'un loc scutit între stânci în mijlocul căruia zăcea

hanul. Acum erau mântuiți. Ei duseră imediat pe nenorocita într'o odăiță și deslegară funiile.

Sărmana fată se simțea foarte rău, deöce piciorul rupt îi cauza mari dureri. Maronitul îndată observă acăta, dăr soia, că în han este imposibil de-ai oferi un ajutor. În han nu locuiau, decât un păzitor bătrân de drum împreună cu soția sa și cu doi servitori arabi, și toți patru nu posedeau nici öle mai elementare cunoscințe de ajutor chirurgic. Namman din contră nu era cu totul neespert în astfel de lucruri, căci în multele sale călătorii cu caravanele, asemeni incidente i-se întâmplaseră adeseori.

— „Cu ajutorul lui Ibrahim eu voi încerca acum, de-ați aduce piciorul în poziția sa adevărată”, dăce el cătră tinera Turcoică. „După aceea te voiți lega strins cu șindile și cu strae. Dăr nu-ți e permis să te misci pân' ce va fi aplicată legătorea”.

Ea se supuse la toate în tăcere. Intinderea piciorului rupt îi cauza dureri de tot mari, cu toate acestea însă, numai din când în când se audea străourându-se de pe buzele ei căte-un suspin slab.

pentru de-a evita încurcăturile, ci 'i-s'ar nase față cu Austro-Ungaria, din cestiunea transilvaniană, se străduiesc de-a crea un modus vivendi între Unguri și între Români din Ungaria. Fiind într-o cât-va pregătit terenul spre scopul acesta prin grațierea osândiților în procesul Memorandului și prin discursul dela Iași, Brote, instigat de Sturdza, luă ca prilej *serbarea milenară* pentru de-a face cel d'întăiu pas spre împăcare.

Pentru de-a curma scandalurile dela „Tribuna“, viu comentate în presă, comitetul național se întruni la 10 și 11 Ianuarie c. într'o ședință, care duse numai la înasprirea controverselor. O parte din membri pretinse continuarea politicii conciliante, inaugurată de Brote la avizul lui Sturdza; până când cealaltă parte aprobă pașii întreprinși de Dr. Rațiu și insistă pe lângă ținerea strinsă la programul dela 1885, precum și pe lângă completa independență a politicii Românilor ardeleni de influințele din regatul României.

În fine Dr. Lucaciu făcî propunerea mijlocitoare, ca să se restabilească starea de mai înainte (la „Tribuna“), manifestându-se tot-odată lui Dr. Rațiu încredere. Dr. Rațiu enunță a doua propunere ca conclud; majoritatea celor prezenți, sub conducerea lui Dr. Lucaciu, dificultă însă această enunțare ca încorectă, se despărți de Dr. Rațiu și de colegii săi și publică un protest aspru contra presidentului. Polemia urmată din această cauză *ruperea și scisiunea comitetului în două partide*, dintre care una aderă la *politica de oportunitate a lui Brote*, și cealaltă sub conducerea lui Rațiu ține strins la *programul intransigent dela 1885*. (1881).

Nu se poate prevedea, care din aceste două partide dușmane, una celeilalte, va reuși învingătoare una însă se poate constata, că adevărată partida Memorandului din Ardeal se află într'o grea crasă, care probabil o va duce la dizolvare.

Sub titlul „reîntorcerea acasă a martirilor fugiți“. „Magyarország“ dela 28 Ianuarie n. publică următoarele: „Amintirăm la timpul său despre acțiunea acelor Români, cari obosesc în interesul grațierii celor acușați, cari fugiseră în România de frica urmărilor procesului Repliei și Memorandului. Între cei fugiți în România se află și vechiul editor al „Tribunei“ și redactorul Repliei. În interesul succesului acestei mișcări, bisericile românești (?) au redactat un memoriu, prin care cer grație; memoriul și provădit cu multe sute de subscrieri și au de gând să-l așternă regelui. După cum ni-se comunică acum, ei sperăză foarte tare, că vor căpăta grație, deore-ce arangierii au primit în privința această promisiuni sigure și la Budapesta.

Namman își isprăvi bine lucrul; piciorul era acum legat atât de strins în straine și în șindile, încât Turcoica nici nu-l mai putea mișca. Cu această era eschis pericolul, ca ruptura să aibă consecințe mai grave. Maronitul ordonă apoi, ca să i-se dea bolnavei ceaiul cald, de care se află în fă-care han, și că dănsa apoi să se odihnească câteva ore. Soția pazitorului de drum primi ordinul să nu părăsească nici un minut patul bolnavei, pentru de-ai putea sta la dispoziția îndată ce bolnava ar avea lipsă de ceva.

Apoi Namman Abbas se adresa către Turcoică cu următoarele cuvinte: „Eu voiți călări acum la Zahle. În două ore voiți fi acolo. Voiți ruga pe mama mea să-ți pună la dispoziția o odaie, și apoi voiți veni cu o trăsură, ca să te duc. La noi vei fi bine îngrijit, și vei pute rămănea până atunci, până oand ți-se va vindeca piciorul și astfel vei pute pleca mai departe. Cred, că voiți să mergi la Damasc?“

— „Da. Tatăl meu este unul dintre cei mai avuți locuitori ai acelu oraș. El te va remunera bogat, pentru-că te-ai îngrijit de mine“.

— „Tatăl tău nu poate și n'are să mă

„Zwist unter den Rumänen“. Nu puțin surprisă a cauzat în sinul publicului român din Brașov un articol, ce a apărut în „Kronstädter Zeitung“ de Sâmbătă sub titlul „Zwist unter den Rumänen“ (Cărtă între Români).⁴ A surprins, nu pentru-că s'a vorbit despre tristele întâmplări din Sibiu, ci pentru spiritul în care este scris acel articol, cu tendința vedită de-a glorifica machinațiunile olicei, care a provocat toate scandalurile în timpul din urmă.

Caracteristic este, că în lunga introducere ce se face faimosului protest al lui Lucaciu și soții, pe care îl reproduce în traducere, articolul din „Kr. Ztg.“ aduce cele mai mari elogiuri „neobositului anteluptător al Românilor“ Eugen Brote, care este prezentat ca sufletul mișcării ce are de scop delăturarea presidentului Dr. Rațiu. Se înțelege că Lucaciu, în fața gloriolei în care este prezentat fostul proprietar al „Tribunei“, dispăre cu totul, așa că „îndrăznețul preot dela Șişești“, cum îl numește articolul, apare numai ca un trabant al „marelui“ Eugen Brote.

Tote ca toate, numai de un lucru ne mirăm, cum colegii noștri dela „Kr. Ztg.“ au putut să publice în fruntea foii, fără nici o observare, un articol de un colorit atât de tendențios față cu cărtă ce s'a iscat între Români.

Sperăm, că „Kr. Ztg.“ va evita pentru viitor de a-se pronunța atât de categoric într'o cestiune de controversă însemnată și delicată, ca cea despre care e vorba, și nu va mai lăsa a fi informat în mod atât de tendențios și unilateral, cum s'a întâmplat în articolul „Zwist unter den Rumänen“.

Afacerea Lucaciu—Pazmandy.

D-l deputat Dionisiu Pazmandy ne adresează o scrisoare, ca răspuns d-lui Dr. Vasile Lucaciu, pe care ne rogă a-o publica. Este vorba éráși despre penibila afacere, ce a fost sulevată în mai multe rânduri prin foi, și mai în urmă prin scrisorile d-lor Pazmandy și Coroianu în „Magyarország“ și prin răspunsul d-lui Dr. Lucaciu publicat în „Tribuna“ și reproduc de noi, la care se referă scrisoarea următoare:

Budapesta, 25 Ianuarie 1896.

Stimate Domnule Redactor!

În numărul dela 21 c. al prețuitului d-tale diar cetesc o scrisoare a domnului pleban Dr. Vasile Lucaciu, apărută în „Tribuna“, în care reverendissimul domn se înceroză a resfrânge declarațiunea mea apărută în „Magyarország“ de aici.

Deja de mai multe-ori am declarat înaintea cunoscuților mei, că nu intru în polemiă cu On. Domni Memorandiști asu-

remunereze. Sunt destul de avut, și n'am lipsă de banii unui Turc. Dacă eu mă îngrijesc de tine, această o fac din datorință, pe care o are fă-care om de a-se interesa de nenorociți. Nici nu voesc să seiu cine e tatăl tău“.

El voia să mă continue, și foarte ușor s'ar fi putut întâmpla, ca el să dea expresiune vedită urei față de Turci, pe care toți Maroniții o nutreau în mare măsură; dér de-odată îl atinse o privire atât de implorătoare din ochii negri ai tinerei Turcoice, încât îi trecu totă mânia, și el se gândea acum numai la sêrmăna rănită, și nu la națiunea, căreia aparținea ea. Cu voce blândă o întrebă cum o chiamă.

Ea răspunde: „Dilruba, Effendi“. Era de prima dată, că ea întrebuițase titlul de „Effendi“, care la Turci este usitată numai la clasele înalte și însemnă atât, cât „domnule“, séu mai bine „marite domnule“, titlul, care nu se folosește nici-odată între burghezi, séu neguțatori.

Namman însă puse puțin pond pe această, din contră îl suprinsese numele ei. Cu voce șoptindă repetă el: „Dilruba! Această însemnă: seducătoare de inimă“. Apoi își dîse în gândul său: „Numele este

pra modalităților grațierii lor. De aceea și astăzi numai foarte pe scurt observ respective repetez: d-l Lucaciu și soții nici din ael motiv n'au putut să facă promisiuni de natură politică, fiind-că dela ei n'am cerut nici-odată asemenea promisiuni nici chiar pentru cazul grațierii lor; de ceea-ce i-am rugat eu pe ei, ca adevărat pentru faptul grațierii să mulțămescă regelui maghiar prin ministrii maghiari, și ca liberarea lor să nu-o folosescă la demonstrațiunile — această d-l Dr. Vasile Lucaciu mi-a promis-o în Seghedin, și împreună cu soții săi a și ținut-o credincios. Cred, că mărturisirea pe față a acestor lucruri nu-i spre rușine nimănui.

În fine permiteți-mi a mai observa, că nu pot crede, ca reverendissimul domn Dr. Vasile Lucaciu să nu-și aducă aminte și acum cu recunoștință de ostenețele mele desinteresate.

Al D-lui redactor

stimător

Dionisiu Pázmandy

După toate acestea întrebăm din nou pe d-l Vasile Lucaciu, cum stă în adevăr cu relațiunile, pe cari pretinde d-l Pazmandy, că le-a avut cu d-sa? Căci, precum vedurăm, în răspunsul său publicat în „Tribuna“ d-l Lucaciu se mărginesc pe lângă a nega, „că ar fi făcut cu d-l Pazmandy nisce *stipulațiuni* în cauza grațierii, și că în această cestiă i-ar fi scris epistolă“, ér d-l Pazmandy despre alta vorbesce atât în scrisoarea sa din „Magyarország“ dela 1 Ianuarie a. c. cât și în scrisoarea de mai sus.

Dacă nu voiesce să răspundă lui Pazmandy, credem, că d-l Lucaciu este dator publicului român cu o lămurire clară și sinceră, ceea-ce o pretinde și cinstea națională în fața afirmărilor repetite ale unui adversar declarat al cauzei române.

Jubileul „României June“.

Viena, 26 Ianuarie.

Stimate D-le Redactor!

Precum veți fi aflat deja tinerimea română universitară din Viena, care face parte din societatea academică literară-socială „România Jună“ împreună cu membrii emeritați ai acesteia au proiectat pentru sărbătorile Pascilor arangierea unei festivități mari cu ocaziunea jubileului de 25 de ani ai societății academice „România Jună“. Sărbarea va avea trei momente principale.

I. Edarea unui almanach festiv.

II. Cresrea unei fundațiuni pentru ajutorarea studenților lipsiți de mijloce.

III. Festivitatea în loc (adecă în Viena) cu următorul program:

bine ales. Fața această frumoasă, ochii acestia luatorii ușor pot seduce inimă“.

Probabil, că ea presimțea, ce se petrece în interiorul lui — roși, și perplexă își întorse capul spre altă parte.

Maronitul înțelese, că el probabil o fixase prea tare cu ochii, și acum voia să plece.

Atunci ea îi dîse: „Nu voesc să aștept, Effendi, până ce se va mai domoli tempestatea? Și ție ți-se poate întâmpla vre-o nenorocire“.

— „O, mie nu mi se întâmplă nimic. De-altmintearea nici drumul nu-i atât de periculos de aci încolo, și eu cu armăsarul meu cunoscem totă petricoia de pe el. Ași voi ca tu încă înainte de apusul soarelui să fi sub scutul mamei mele. În cel mult patru ore voiți fi éráși îndêret. Până atunci încercă de a dormi și de a-te reculege de spaima ce-ai avut să suferi“.

Cu aceste el salută cu mâna, și părăsi odaia. Nici nu auzise, că ea șopti încet: „Allah să te scutescă!“

(Va urma).

1) În Dumineca Pascilor: o întrunire a tuturor oșpeților veniți din străinătate. Scopul întrunirii e numai de-a se face cunoscință.

2) În Lonia Pascilor: Înainte de masă; desvélirea portretelor fundatôrelor cabinetului de lectură, cari sunt: Mathilda Dumba nasc. Germany (decedată). Baronésa M. de Hye nasc. Filișeanu (decedată). Dómna de Marenzeller nasc. Bibescu, care trăiesce în Craiova.

Tot Luni séra un comers academic festiv sub protectoratul Rectorului universității, din Viena. Comersul va avea programa sa specială.

3) În Marța Pascilor înainte de ameați la biserica din Fleischmarkt mare parastas pentru membrii decedați ai Academiei societății „România Jună“ cu programul său.

În séra acelei zile se va da un Concert mare cu program ales și Bal sub protectoratul arhiducelui Reiner și sub patronajul mai multor dame din aristocrația.

4) În Mercuria Pascilor banchet în „Grand-Hotel“ în onôrea artiștilor și a țiaristilor români și din loc (Viena) — eventual:

5) Joi o excursiune.

Acésta ar fi în trăsuri generale programul, care încă nu e definitiv stabilit.

Doriunța noastră este să ia parte la această festivitate frumoasă cât se poate mai mulți Români și înainte de toate dorim să nu lipsescă dela ea foșii membrii ai societății „Rom. Jună“.

Îndată ce voiți ave date mai esacte asupra Programelor vi-le voiți comunica.

—y—

SCRIRILE ZILEI.

— 17 (29) Ianuarie.

Onomastica episcopului Mețianu.

„Dreptății“ i-se scrie din Arad, că în ziua S.-lui Ioan Botezătorul, care e ziua onomastică a P. S. S. părintelui episcop Ioan Mețianu, toți membrii consistoriului, întregul corp profesoral dela seminarul diecesan, preoțimea locală, comitetul parohial, precum și toți șefii autorităților publice, civile și militare au grăbit a felicita pe P. S. Sa, dorindu-i mulți ani fericiți.

—o—

Ajutorul preoților reformați. Seim, că din ajutorul votat dela stat preoților reformați, ministrul de culte a voit să dea districtului bisericesc de lângă Dunăre 22,000 fl., dér nu pe calea autorităților bisericesti, ci prin *oficiile de dare*. Conventul bisericesc însă, cum seim, a protestat contra această și a cerut, ca împărțirea banilor să i-se încredințeze lui. Acum aflăm, că ministrul a *încuviințat cererea conventului încredințându-i lui împărțirea banilor*. — Acésta e corect, dér pentru ce nu se judecă în asemenea mod și pretensiunile altor biserică din stat?

—o—

„Invetători opriti dela scola“. Sub acest titlu anunță „Bud. Hirl.“, că în vitorea adunare a comitatului Arad se va tracta cestiunea invetătorilor din Mustești, Berindia și Susani, pe cari *fișolgabirul* din Boroș-Sebiș, cu doi ani înainte i-a oprit de-a mai propune, „deore-ce nu aveau calificățiunea legală“. Cu toate acestea ei propun și astăzi și înocă „cu permisiunea directă a protopopiatului gr. or. din Butin“. — Dér cum și cu ce drept și-a permis fișolgabirul dela Boroș-Sebiș să se facă stăpân peste scólele românești și să destitue pe invetătorii lor?..

—o—

Camera advocațională din Clușiu face cunoscut, că au fost primiți și înscriși în numita cameră, între alții, următorii advocați români: Ladislau Indre, Nicolau Barbu, Ioan Coșeriu, Ioachim Fulea, Dr. Victor Emanuel, Ioan Munteanu, Mateiu Nicola, Rubin Patîța, Alexandru Velican, Dr. Emil Gerasim, Dr. Iacob Brândușanu, Ladislau Olteanu, Iosif Crișanu, Dr. Vasile Fodor, Dr. Enea Draia, Alexandru Filip, Dr. Laurențiu Pop și Dr. Vasile Preda.

Influenza grațiosă în orașul nostru de mai multe zile. După arătările oficiale, dela 13 Ianuarie n. și până eri s'au ivite 26 cazuri de influență.

—o—

Casina magnaților din Budapesta, numită de altminteralea „Casina națională”, în adunarea generală ținută zilele acestea a ales ca președinte al său pe *Selavy Josef*, președintele camerei magnaților. Anul trecut casina a avut cu totul 723 membri. Venitele în anul trecut au fost: 165,556 fl., cheltuielile 139,756 fl., va să dăcă a rămas un excedent de 25,799 fl. În budgetul anului curent sunt cuprinse și 10,000 fl. pentru întemeierea unor fundațiuni „culturale” din incidentul mileniului.

—o—

Bani falsi. De curând s'a constatat că sunt puși în circulație taleri falsi, cari sunt datați din anul 1888 și sunt mai ușori ca cei veritabili cu 10 grame. Afară de taleri, s'au mai aflat și corone ungurești false, cari sunt lucrate asemenea celor veritabile, cu data anului 1894, dăr de-o coloră suriă și mai moi la pipăit.

—o—

Burlacii în strîmtore. Din Belgrad se scrie, că 25 de deputați au făcut camerei propunerea, ca fiă-care cetățen s'erb, care nu se însoră p'auă la etatea de 30 de ani, să fiă supus până la etatea de 56 de ani la o dare de cap duplă. Femeilor, cari s'au m'ân văduve, fiind trecute de 30 ani, să se dea un termen de 5 ani, după care, dacă nu se vor mărita de nou, să fiă supusă tot la asemenea dare, ca și burlacii.

—o—

Serată cu dans. Scriitorii advocațiali din loc invită la serata cu dans, ce se va da în 1 Februarie n. c. în sala „Hotelului Europa” pentru înființarea unui fond de ajutor în favorul lor. Inceputul la 8 ore s'era. Intrarea: de persoană 60 cr. de familie 1 fl. 50 cr. pentru studenți 40 cr.

—o—

3 Pentru orășeni, funcționari, etc. cari au ocupațiuni sedentare sunt prafurile Seidlitz ale lui Moll cel mai bun remediu prin efectul lor la regularea mistuirei. O cutie 1 fl. se p'ote căpăta d'înc prin poște de către farmacistul A. Moll l'iferantul curții din Viena. Tuchlauben 9. În farmaciile din provincia să se c'ere preparatul lui Moll prov'edut cu marcă și subscriere.

Muncitorii și „mileniul.”

Organul muncitorilor tipografi, „*Typographia*”, ce apare în Budapesta în text maghiar și german, publicând în numărul său mai nou un articol despre s'erbările milenare, începe articolul astfel:

O parte mai mare dintre locuitorii țerei se pregătesc pentru o s'erbare mare; bogații jubilează, deore-ce se bucură, că ordele lui Arpad au ocupat înainte cu 1000 de ani țera ac'asta și astfel au creat aici nise stări, decât cari mai altfel nu se află n'oiări în Europa.

Ni se spune, că străbunii noștri au format ordele lui Arpad și din asta causă jubilează; ei, d'ér pușini Maghiari cu stare se află astăzi, cari se nu p'otă dovedi, că ei sunt de altă origine, ba la milioane se urcă numărul ac'elora, în ale căror vine nu se află n'oiă m'car un picur de sânge de acela, de care a fost sângele Maghiarilor, cari se hrăneau cu lapte de iepă.

D'ér să-i lăsăm pe bogați să jubileze; a lor este bucuria și dreptul de-a jubila: bucură-se, imbecile-se de plăceri, d'ér pe s'erați să nu-i facă cai, nu-i tragă și pe ac'estia în t'ambălăul țerei, căci ac'estia nu au n'oiă o bucuria din aceea, că pot să locuiescă aici. Cumcă ac'esta este așa, o dovedesce emigrațiunea în dimensiuni mari, pe care o fac de sigur numai acei buni Maghiari, cari bucură p'ărăsesc ac'astă patriă fericită, deore-ce aici nu pot trăi.

Așa-d'ér pentru omul s'erao nu va fi n'oiă o s'erbare, căci strălucitele banderii de câlăreți ale magnaților, s'eu grelele lanțuri de aur, ce at'ernă pe burtele rotunde ale s'epoulărilor, și inelele cu diamante de pe degetele lor ușur'ose, nu vor put'ă ascunde s'erația. Omul s'erao geme sub povara s'erb-

bărilor și cu inima plină de durere privește la strălucirea plătită cu prețul muncii sale...

Societatea pentru cultura și literatura română în Bucovina.

Ac'astă societate își va ține adunarea generală în Cernăuți la 2 Februarie st. n. orele 3 p. m. cu următorul program:

1) Raportul Comitetului despre activitatea sa; 2) Raportul revisorilor despre cercetarea socotelelor anului 1895; 3) In cuviințarea budgetului societății pe 1896; 4) Alegerea vice-președintelui și a 6 membri în comitet; 5) Alegerea comisiei de 3 membri spre cercetarea socotelelor anului 1896; 6) Discursuri și propuneri privitoare la interesele societății.

*

Din raportul comitetului despre trebile și lucrările sale dela 1 Febr. până la finea lui Decemvre 1895, care raport a apărut tipărit în broșură, însemnăm următoarele:

Comitetul, care onstă din 17 membri, în frunte cu d-l Eudoxiu Br. Hurmuzachi, oa președinte, a ținut în decursul anului 26 ședințe și o adunare generală estraordinară. Cu deosebire a fost preocupat comitetul de idea cumpărării unei realități pentru înființarea unui *internat de băeți români în Cernăuți*, a căreia realizare însă a trebuit am'ânată din causă, că suma de 8000 fl., cât 'i s'a încredințat comitetului de adunarea generală, n'a fost suficientă spre acest scop.

În privința *introducerii de clase paralele române la gimnaziul din Cernăuți* existent, s'eu la unul, ce s'ar înființa, comitetul a înaintat o petițiune către ministeriu, cum și către dieta imperială.

Comitetul a continuat cu edarea „*Bibliotecii pentru tinerimea română*” tipărind în anul acesta broșura a XIII-a, care cuprinde poesii și bucăți alese în prosă de autori vestiți.

Între elevii școlilor populare din Cernăuți și alte părți, a distribuit comitetul diferite scrieri populare și vre-o 1000 de iconițe; a distribuit diferite ajutoare și stipendii între studenți și elevi meseriași etc.

D-l Eusebie *Constantinovic*, paroch în Pojorita, a d'aruit societății 200 fl., obligându-se a mai contribui în fiă-care an câte 30 fl. spre a înființa o fundațiune pentru băeți meseriași.

Biblioteca constă din 2530 opuri, la cari mai e a-se adauge biblioteca d-rului Al. Zotta din 524 opuri.

Ac'erea societății: 16,869 fl. și 1000 galbeni. Mai sunt în administrarea societății vre-o 11 fundațiuni.

Membri, numărul cărora în anul acesta au început a se spori, sunt: 3 onorari, 21 fundatori, 87 ordinari, 3 activi.

Coresp. part. a „Gaz. Trans.”

Secusigin, Ian. 1896.

(Fine.)

Ei, d'ér comedia încă nu e gata. „*Înțelepții și binevoitorii poporului*” au aflat, că școala zidită de ei e necorespundătoare, v'oid să o vindă și să zidescă alta tot fără soirea și consimțământul poporului, spre care scop étă ce au făcut: În 1893 au compus un protocol fals, în meritul zidirii unei școle și l'au înaintat Consistoriului spre aprobare. Concluzul ac'elui protocol sună: „*Sinodul imputernicesce pe comitetul parochial, ca de loc să c'ere dela Ven. Consistoriu prea înalta aprobare să v'endă școala de sub Nr. 237 fără a mai fi sinodul înt'ebat, ca în primăveră să se începă zidirea altei școle*”.

Consistoriul, v'ed'end din conținutul protocolului, că nu p'ote fi lucru bun, a trimis pe d-l inspektor școlar la fața locului, oare apoi s'a convins, că protocolul e fals și că poporul n'are n'oiă o cunoscință despre vinderea școlei și zidirea altei școle.

Nu-i vorbă, cu toșii am dorit și dorim să avem școle frumoșe și corespondătoare, d'ér acestea numai așa le putem av'ea, decât le vom zidi în înțelegere, după un

plan corespondător și la timp potrivit, ér nu cum „*înțelepții*” voese să începă zidirea pe ascuns, fără voia poporului și fără mijl'oc cele necesare, numai cu intențiunea, ca ei să facă începutul, apoi poporul va fi silit a da banii de lipsă și a g'ata școala. Este ac'esta bunăvoință față de popor?!

Alt oas: În 1893, acelaș comitet parochial, tot la sfatul „*înțelepților*” lor căpitan, fără soirea și consimțământul sinodului parochial și a Consistoriului, a cump'erat 1/4 sesiune de pământ pe s'ema bisericeii. Aci cump'ătorii, pe lângă aceea, că au cump'erat pământul cam scump, au mai făcut unele spese zădarnice, ér biserica n'oiă astăzi nu e indusă în cartea funduară.

Pământul a costat 1814 fl. 30 cr. plus 151 fl. 70 cr. competiția financiară (*Bemessung*) și spese pentru înt'roducere (?) în cartea funduară. În numele bisericeii a licitat episcopul prim, fără plenipotență în soris. După licitațiune, comitetul par. a fost provocat a da episcopului plenipotență în regulă, spre a put'ă deveni biserica indusă în cartea funduară, „*înțelepții*” însă n'au făcut ac'esta, de'ci episcopul a devenit înt'rodus în cartea funduară ca proprietarul pământului cump'erat pe s'ema bisericeii.

Consistoriul n'a avut n'oiă o cunoscință despre ac'astă afacere, până când actualul comitet i-a adus la cunoscință și a întreprins pașii necesari, ca pământul numit să devină transoris pe numele bisericeii, ceea ce va costa nouă spese în sumă de vre-o 90 fl. Pământul însă, care a costat 2026 fl. afară de alte spese, nu aduce atât venit curat, cât ar fi adus suma de 2026 fl. numai cu 5% depusă la vre-o casă de păstrare, ori împrumutată, ca și p'ân' acum, ómenilor noștri pe înt'abulare cu 8%.

Étă unde ajungem cu bunurile noastre lăsate pe mâna unor ómeni fără de inimă, cari în loc să lucre pentru înaintarea și bunăstarea poporului, îl duc la ruină și s'erația!

— X. —

Apel*

Poporul rom. gr.-cat. din comuna Ciceu-Cristur, comitatul Solnoc-Dobéca, prin aceste aduce la cunoscință publică, că în 17 Maiu 1895 a fost cercat de-o nenorocire grozavă, prin furia unui incendiu, căruia pe lângă 45 familii, cu t'ote ale lor, au căd'ut jertfă biserica, școala și casele parochiale; dauna se urcă la 40 mii fl. Suntem descurajați și aprópe desperați, lipsindu-ne puterile a-ne apuca de edificarea bisericeii și școlei!

Din acest motiv recurgem la simțământul de umanitate al publicului român, ca luând în considerare starea deplorabilă, la care am ajuns, în urma înfricoșatului potop, ce a trecut peste noi, să se îndure mic și mare a-ne întinde m'ână de ajutor, ca astfel incurajați prin ajutorul on. public român, să ne revenim în ori, și străc'gându-ne r'endurile să ne apucăm de edificarea bisericeii și școlei, unde vom ridica versul nostru de mulțămită și rugăoiune către părintele ceres pentru bunăstarea și săn'etatea binefăc'ătorilor noștri.

Of-ertele marinimóse, cari se vor chita pe cale d'iaristică, ne rugăm, a se trimite până în 15 Maiu 1896, la adresa președintelui.

Ciceu-Cristur, 21 Ianuarie n. 1896.

(Posta ultimă Ciceu Cristur (Csicsó Keresztur, Sz. Doboka megye.)

Georgiu Isaiu, preot și pres. sen. bis. școl. Membrii sen. bis. școl.: Ioan Dascál, Vasile Mureșian, Mașteiu Isaiu, Alexa Mărgineanu, Arsente Turcu, Simeon Zăgreanu.

Mulțămită publică.

Credinoșii comunei noastre bisericesci Satulung, St. Archangheli, av'end a îndura în acest an nise spese considerabile cu reînnoirea zidului Bisericeii și Școlei, trei fii demni ai parochiei, D-nii I. G. Sasu, I. Păoalea și I. Bodeanu, comercianți

* Sunt rugate și celelalte diare rom'ănesci de-a reproduce acest apel.

în România, au colectat spre acest scop suma de 265 lei, dela următorii binefăc'ători:

Lista colectelor: D-l I. G. Sasu 100 lei, I. Păoalea 20 lei, T. Procopian 5 lei, V. Alosora 5 lei, A. Bunia 2 lei, D. Drăgănescu 2 lei, St. Dobrea 3 lei, C. Boghiciu 2 lei, I. G. Muntean 4 lei, M. Linul 2 lei, Const. Pop 2 lei, S. Halița 5 lei, D-na A. Culpi 5 lei, A. Frățilă 5 lei, Ch. Chioreanu 2 lei, R. Barbu 5 lei, Corneliu S'eoășianu 5 lei, I. Radovicu 6 lei, I. B. Bodeanu 20 lei, G. Bodeanu 10 lei, St. Mărculescu 10 lei, Ilie Dancof 2 lei, G. Meșota 4 lei, Nec. Constantinescu 2 lei, I. I. Babeș 5 lei, N. Cioculescu 2 lei, N. Dimitroff 5 lei, N. Negoescu 2 lei, Petreche Niculaef 2 lei, N. Constantinescu 1 leu, Sava Lp. Popescu 10 lei, N. Georgescu 1 leu, C. Dimitrescu 1 leu, S. Pecclaridi 2 lei, Radu Constantinescu 1 fl., Dimitrie Miculescu 2 lei.

Pentru ac'astă binefacere primesc'ă atât D-nii colectanți, cât și marinimóșii contribuatori mulțămita poporului comunei noastre bisericesci.

Satulung, 15 Ian. n. 1896.

Pentru comitetul parochial gr. or.

Romul Verzea,
președinte.

Sciri telegrafice.

Roma, 28 Ian. — Prințul Ferdinand a fost primit de Papa în scurtă audiență. Papa a declarat, că nu este n'ici decum admirabilă trecerea prințului Boris la ortodoxia.

NECROLOG. Corpul oficerilor dela regim. de infanteria Nr. 2 din loc anuntă m'ortea sublocotenentului Iosif Rauscher, înt'emplată ieri în 28 c. R'omășițele r'eposatului se vor înmorm'enta mâne în 30 c. la 3 ore. p. m. Conductul va pleca dela spitalul militar.

DIVERSE.

Explosiunea din Brest. O exploziune de dinamită s'a produs Marța trecută la arsenalul din Brest. Antreprenorul Jourde, îns'aroinat de către administrațiunea marinei de a prelungi cu cinci metri basinul Nr. 5 de lângă p'orta Tourville, încep'ut în acea și lucrările. Pentru a detașa însă marf' blocuri de stincă, lucrătorii se serveau de cartușe de dinamită, d'ér precum frigul înghețase dinamita, d-l Jourde recomandase lucrătorilor de a muia cartușele de dinamită în apă caldă înainte de a se servi de ele. Un lucrător, după ce muiașe vre-o 20 cartușe într'un vas plin cu apă caldă, puse din nou vasul, care era de fier, pe focul așezat pe cheiu în fața basinului, ca să stea apa caldă. Din nenorocire, lucrătorul uitase un cartuș în fundul vasului. În acelaș moment când vasul f'u pus pe foc, se produse o exploziune îngrozitoare. Trei lucrători au fost tr'ânșiți la pământ și răniți în mod f'orte grav, sângele lor curgea în abondență, și pe când oficeri, marinari și lucrători alergau îngroziți, cei trei nenorociți, răniți de m'orte și în suferințe, scoteau țipete st'ășiat'ore. După primele îngrijiri date în port, răniții au fost transportați la spitalul marinei, unde mai mulți medici îi pansară. Starea lor e f'orte gravă.

Corónele cele mai scumpe. Regele Portugaliei, Carol, cu ocaziunea unei vizite în Paris a cercetat pe un renumit giuvaer-giu, pe care l'a încredințat, să reînnoască coróna Portugaliei, care se susține, că e cea mai scumpă dintre t'ote, și prețuesce 32 milioane franci, pe când coróna țarului prețuesce numai 12 milioane franci. Coróna Reginei Angliei prețuesce 8 mil'one și se p'ote ved'ea în fiă-care și pentru taxa de 60 bani englesi.

Proprietar: Dr. Aurel Mureșianu.

Redactor responsabil: Gregoriu Maior.

Seiden-Damaste 65 Kr.

bis fl. 14.65 p. Met. — sowie schwarze, weisse und farbige Henneberg-Seide von 35 Kr. bis fl. 14.65 p. Met. — glatt, gestreift, kariert, gemustert. Damaste etc. (ca. 240 versch. Qual. und 2000 versch. Farben, Dessins etc.), porto und steuerfrei ins Haus. Muster umgehend. Doppeltes Briefporto nach der Schweiz.

Seiden-Fabriken G. Henneberg,
(k. u. k. Hofl.), Zürich.

Cursul la bursa din Viena.

Din 28 Ianuarie 1896.

Renta ung. de aur 4%	122.75
Renta de corone ung. 4%	99.15
Impr. cail. fer. ung. in aur 4 1/2%	125.50
Impr. cail. fer. ung. in argint 4 1/2%	101.85
Oblig. cail. fer. ung. de ost. I. emis.	121.70
Bonuri rurale ungare 4%	97.25
Bonuri rurale croate-slavone.	98.—
Imprum. ung. cu premii	153.—
Losuri pentru reg. Tisei si Segedin.	141.50
Renta de hartie austr.	100.75
Renta de argint austr.	101.—
Renta de aur austr.	122.60
Losuri din 860	118.—
Actii de ale Banței austro-ungara.	1018.—
Actii de-ale Banței ung. de credit.	122.50
Actii de-ale Banței austr. de credit.	362.50
Napoleonori.	9.61 1/2
Marci imperiale germane	59.32 1/2
London vista	121.30
Paris vista	48.07 1/2
Rente de corone austr. 4%	100.60
Note italiene.	44.25

Nr. 404—1896.

PUBLICAȚIUNE

privitor la așternerea fasiunilor pentru datoriile întabulate pe imobile.

De-orece foarte puțin dintre cei provocați prin publicația dela 17 Nov. 1895 Nr. 4029/95 și din 30 Decembrie 1895 Nr. 7029/95 pentru așternerea fasiunilor de datorii întabulate pe realități au corăspuns provocării, prin această din nou se aduce la cunoștința acelor proprietari de case și pământ ale căror moșii sunt îndatorate, să-și ia în primire dela oficiul de dare orășenesc formularele de fasiune, și după ce vor induce datele cerute să le predea până în 31 Ian. st. n. la oficiul de dare orășenesc în schimbul unei adevărinite de primire. După 31 Ianuarie se pot preda fasiunile până în 15 Februarie numai cu petiție, în care să se documenteze, că predarea fasiunii nu s'a putut face la timp din pedeci neînălaturabile. Fasiunile ce vor încurge după 15 Februarie 1896 nu se vor considera sub nici o împrejurare, ci se vor respinge din oficiu.

Brașov, 26 Ianuarie 1896.

883,1—1.

Oficiul de dare orășenesc.

Mărci de câni,

pentru anul 1896 se pot lua de astăzi înainte, la oficiul de dare orășenesc.

Nr. 87—1896.

PUBLICAȚIUNE.

Se aduce la cunoștință, că arendarea vînatului în mai jos anumitele reviere orășenesci va avea loc în 15 Februarie a. c. înainte de prânz la 10 ore în biroul forestier orășenesc. Arendarea se face pe cale de licitațiune și de oterte. Perioada de arendă durează din 1 August 1896 — 13 Iulie 1901. Licitațiunea, respective ofertul se poate estinde seu asupra tuturor revierelor, seu asupra singuraticelor reviere, și anume asupra revierelor: Krizbav, Vlădeni, Apa;

ta, Zărnesci, Bran, Șanțul-vechiu, Satulung și Zizin. Otertele, cari au să conțină un vadiu de 10% din suma oferată, și cari au de a fi provădute cu un timbru de 50 cr., și cu dechierațiunea, că otertului i sunt cunoscute condițiunile de arendă, și că se supune lor, sunt de a-se ascerne până în ziua indicată la oficiul orășenesc forestial.

Reviererele de vînat sunt:

Hotarul Krizbav, cu 1496 jugere catastrale; Hotarul Vlădeni, cu 702 jugere catastrale; Hotarul Apața, cu 1843 jugere catastrale; Hotarul Zărnesci, cu 11135 jugere catastrale; Hotarul Bran, cu 2796 jugere catastrale; Hotarul Șanțul-vechiu, cu 2467 jugere catastrale; Hotarul Satulung, cu 7220 jugere catastrale; Hotarul Zizin cu 4345 jugere catastrale.

Brașov, 9 Ianuarie 1896.

876,3—3

Magistratul orășenesc.

Veritabil a ușor disolubila
Cacao Holandesă
din remita fabrică a lui
BENSORF în Amsterdam
neintrecută în calitate și aromă.
Depositar în magasia de Droguerie
Teutsch & Tartler,
Brașov,
Strada Vămei
Nr. 9.

Să se observe marca

Să se observe marca
Picăturile de stomachu
Maria-Zeller
cari au efectul escelent în contra tuturor bôlelor de stomach, sunt un medicament neapărat de lipsă pentru ori-ce casă, la lipsă de apetiț, slăbiciunea stomachului, respirația cu mirosu greu, vînturi, răgăelă, colică, cataru de stomach, flegmă, gâlbinare, grătă și vomare, constipația, și la durere de capu, încărcarea stomachului cu mîncări și bîuturi, limbrici, suferințe de splină, ficat și hemoroide ca mijlocu aprobat și siguru de vindecare.
La bôlele indicate s'a constatat picăturile Mariazeller ca celu mai bun leacu, care confirmă sute de testimonii. Prețulu unei sticle cu prescrierea de întrebunțare **40 cr.** Sticla indoitu de mare **70 cr.** Espeđia centrală prin farmacistulu **CARL BRADY,** Kremšier (Moravia).
Picături veritabile sunt numai acelea, pe a căroru embalage este lipită o față verde cu cuvintelc: „Bezeugte die Echtheit“ cu subscrisiunea mea.
Picăturile Mariazeller veritabile se află: Brașov: farmaciile *Iul. Hornung, F. Jekelius W-we, Franz Kellemen, Ed. Kugler* la Hygiea, *Vict. Roth, H. G. Obert.* Hosszufalu: farmacia: *Gustav Jekelius.* Csernătfalu: farmacia *Josef Drodltz.*

Cursul pietei Brașov.

Din 29 Ianuarie 1896.

Banconote rom. Camp.	9.51	Vënd.	9.54
Argint român. Camp.	9.47	Vënd.	9.52
Napoleon-d'ori Camp.	9.57	Vënd.	9.61
Galbeni Camp.	5.62	Vënd.	5.67
Ruble rusesci Camp.	127. 1/2	Vënd.	—
Marci germane Camp.	58.80	Vënd.	—
Lire turcesci Camp.	—	Vënd.	—
Scris. fonc. Albina 5%	—	Vënd.	—

Condiție.

Un tîner cu moralitate bună care cunoșce în vorbit și în scris limba română, maghiară și germană, cu cunoștințe de Librărie, și primesce ca ajutor de Librărie Reflectanții să binevoască a înainta ofertele scrise în limba română la subsemnatul

Nicolae I. Ciurcu
Librar în Brașov.

Praturile-Seidlitz ale lui Moll

Veritabile numai, decă fiecare cutiă este provădută cu marea de apărare a lui A. Moll și cu subscrisiunea sa.

Prin efectul de leucire durabilă al Praturilor-Seidlitz de A. Moll în contra greutăților celor mai cerbicioșe la stomach și pîntece, în contra cărceilor și acrelei la stomach, constipațiunei cronice, suferinței de ficat, congestiunei de sînge, haemorhoidelor și a celor mai diferite bôle femeesci a luat acest medicament de casă o răspîndire, ce creșce mereu de mai multe decenii încôce. — Prețulu unei cutii originale sigilate 1 fl. v. a.

Falsificațiunile se vor urmări pe cale judecătorească.

Franzbranntwein și sare a lui Moll.

Veritabilu numai, decă fiecare sticlă este provădută cu marca de sentire și cu plumbul lui A. Moll.

Franzbranntwein-ul și sarea este foarte bine cunoscută ca un remediu popular cu deosebire prin tras (frotat) alina durerile de gîdînă și reumatism și a altor urmări de rēcělă. Prețulu unei sticle-originale plumbate 90 cr.

Apa de gură-Salicyl a lui Moll.

(Pe baza de natron Acid-salicilic)

La întrebunțarea gîlnică, cu deosebire importantă pentru copii de ori-ce etate și adulți, asigură: căstă apă de gură conservarea sănătôsă și mai departe a dinților. Prețulu sticlei provădute cu marca de apărare a lui A. Moll 60 cr.

Trimiterea principală prin

Farmacistul A. MOLL,

C. și T. furnisor al curții imperiale Viena, Tuchlauben 9

Comande din provinciă se efectuează gîlnic prin rambursă postală.

La depozite să se cêră anumit preparatele provădute cu iscălitura și marca de apărare a lui A. MOLL.

Depozite în Brașov: la d-nii farmaciști *Ferd. Jekelius, Victor Roth, Franz Kellemen* și *Ed. Kugler,* engros la *D. Eremia Nepoșii, J. L. & A. Hesshaimer, Teutsch & Tartler, Fritz Geisberger.*

50—52.

Ajutor grabnic și sigur

pentru

SUFERINȚE DE STOMACHU ȘI URMARILE ACESTORA!!

Mijloculu celu mai bun și eficace pentuu menținerea sănătății, curățirea sucurilor precum și a sîngelui și pentru promovarea unei mistuirii bune este deja pretutindenea cunoscutulu și plăcutulu

„Dr. Rosa's Lebens-Balsam“.

Acestu balsam preparat cu îngrijire din erburile alpine cele mai bune și tămăduitoare să dovedesce ca foarte folositoru în contra tuturor greutăților de mistuire cărcei de stomach, lipsa de apetiț, rigăelei, congestiunilor, haemorhoidelor etc. etc. În urma eficacității sale a devenit acestu balsam acum unu singuru și doveditu medicamentu de casă popular.

Sticla mare costă 1 fl., mică 50 cr.

Mii de scrisori de recunoștință stau la dispozițiă!

FIȚI ATENȚII!!!

Spre a evita înșelătorii, facu pe fiecare atentu, că fiă-care sticlă cu *Dr. Rosa's Lebens-Balsam,* care singuru numai de mine este preparat după receta originală, este învelit în hărtia grosă albastră, care poartă în lungulu ei inscripția: *Dr. Rosa's Lebens-Balsam* din farmacia „zum schwarzen Adler“, B. Fragner, Prag, 205—3“ în limba germană, boemă, ungaru și francezulu, și cari sunt provădute cu alăturata marcă a fabricii luată sub scutulul legalu.

Dr. Rosa's Lebens-Balsam

Veritabil să pôte procura numai în Depositul principalu alu producătorulu

B. Fragner,

Farmacia „zum schwarzen Adler“ Prag 205—3.

În Budapesta: la farmacia *I. von Török.*

Tôte farmaciile din Brașov, precum și tôte farmaciile mai mari din monarhia Austro-ungară au depozitu din acestu balsam de viață.

Totulu de acolo se pôte avea:

Alifia de casă universală de Praga

(Prager Universal-Haussalbe)

unu medicamentu siguru și prin mii de scrisori de mulțămire recunoscutu în contra tuturor inflamațiunilor, rănilor și umflăturilor.

Acestu se întrebunțeză cu succesu siguru la inflamațiuni, la stagnațiunea laptelui și întărirea țitelor cu ocașia nea înțercării copilulu, la abscece, ulcere, pustule cu puroiu, carbuncule; copturi la unghie, la panariții [ulcerulu] la degete, la întărituri, umflături, umțorea glandulelor linfatice, lipume etc. — Tôte inflamațiunile, umflături, întărituri se vindecă în timpululu celu mai scurtu; la casuri iuse, unde s'a formatu deja purulu, absorbte buba și o vindecă în timpululu celu mai scurtu fără dureri.

În cutiøre a 25 și 35 cr.

Fiți atenți!

De-ore-co alifia de casă universală de Praga să imităză foarte desu, facu pe fiă-cine atentu, cu singuru numai la mine se prepară după receta originală. Acesta este numai atunci veritabilu, decă cutiør-le din me au galbinu, în cari se pune, sunt înfășurate în hărtia roșă pe care se află tipărită în 9 limbi esplăcițiunea cum să se întrebunțeze, împachetate și în cartone viete, — cari sunt provădute cu marca fabricii de mai susu.

Balsam pentru auđ.

(Gehör-Balsam)

Celu mai probatulu și prin multe încercări celu mai teminicu medicamentu pentru vindecarea auđulu greu și spre redobîndirea auđulu perdutu. 1 Flacon 1 fl.